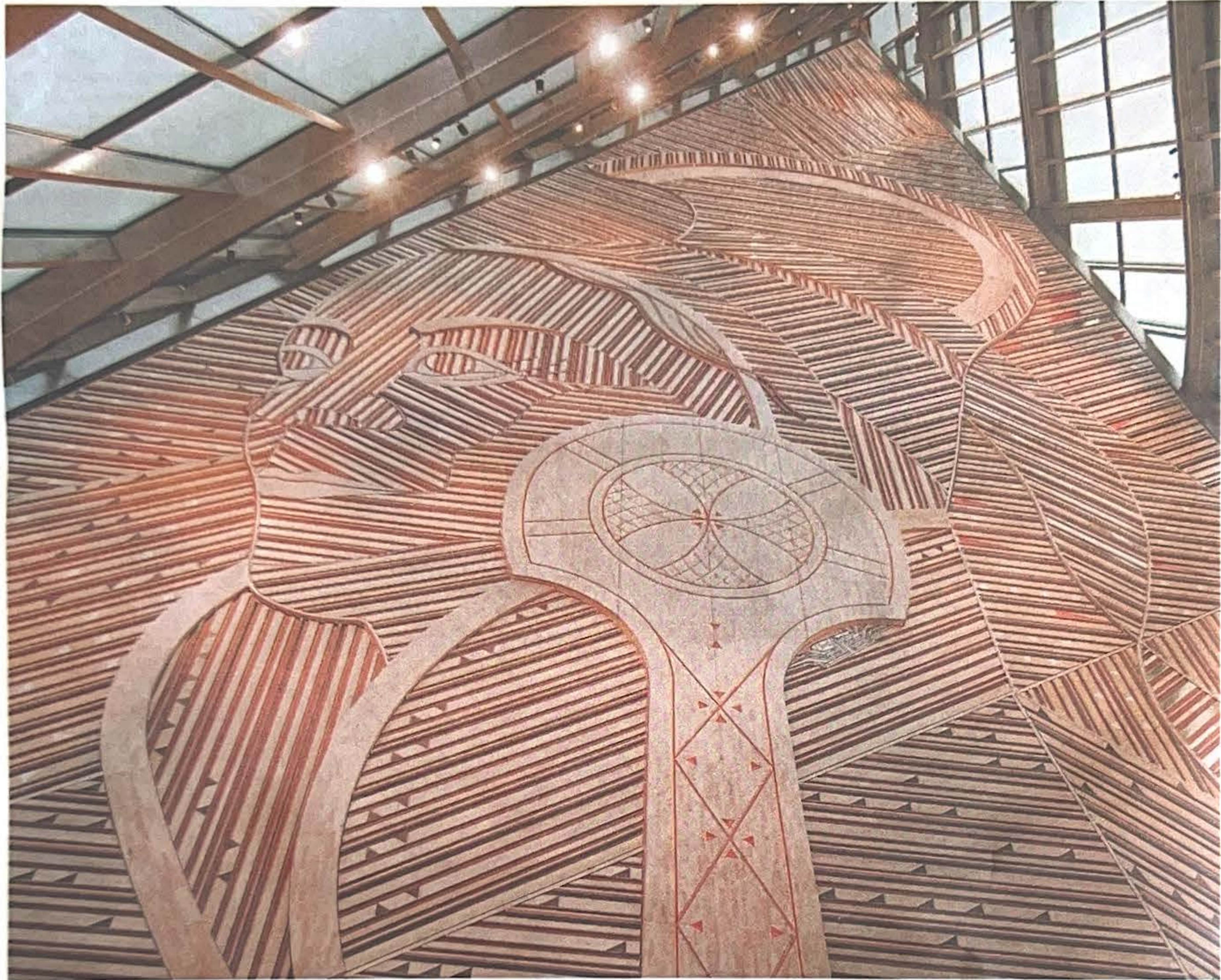

Lørdag.

Kunstanmeldelse
Regjeringskvartalet

Hovedverket gjør at man føler seg liten og sårbar

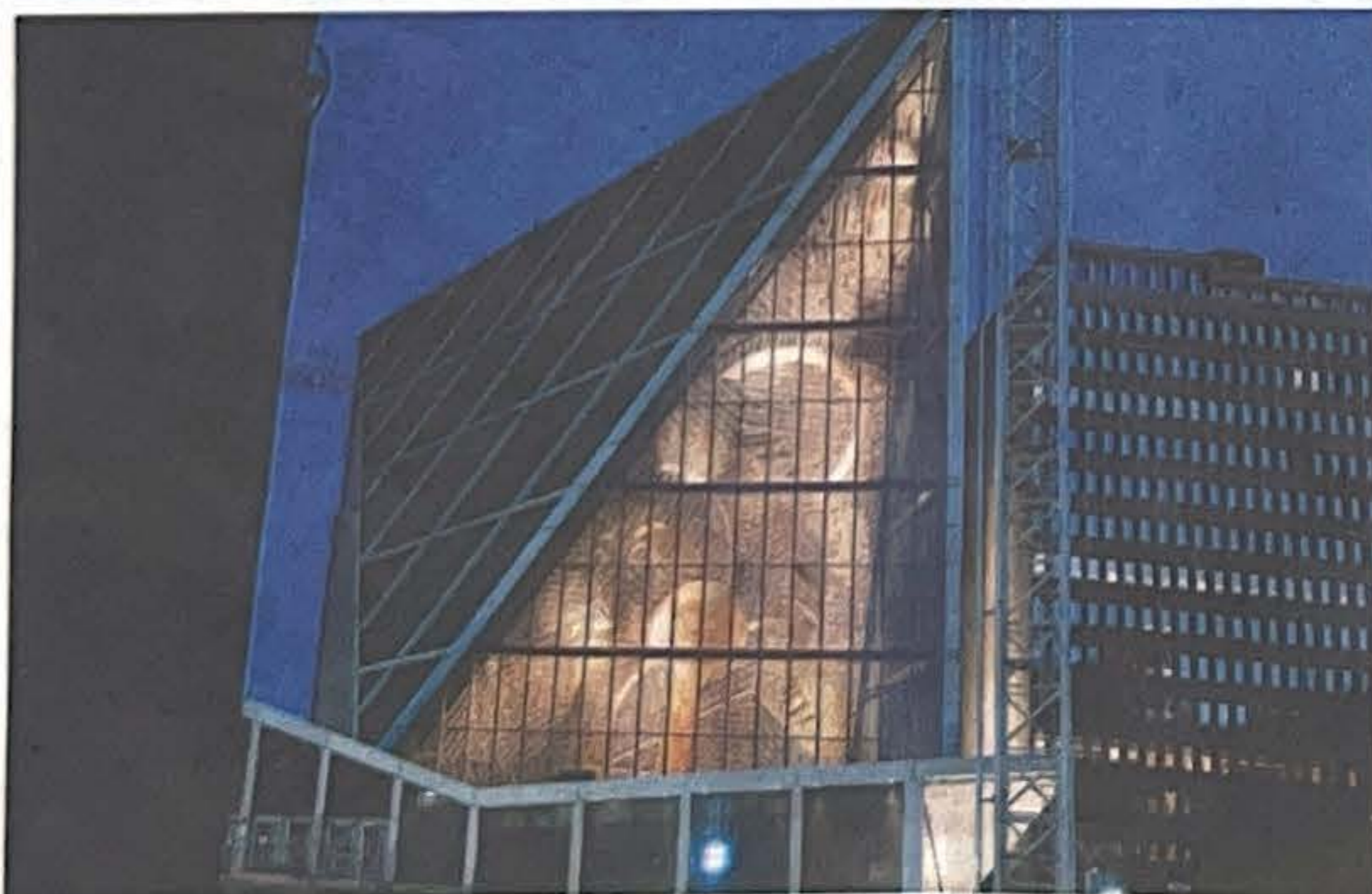

Outi Pieskis «AAhka» «truer med å rase over en» inne, mener Aftenpostens kunstanmelder. Men liker det utenfra.

«AAhka» sett utenfra på kveldstid.

Foto: Jan T. Espedal

«Fiskerne» på sin nye plass i Regjeringskvartalet.

En del av Vanessa Baird-maleriet «To Everything There is a Season», som er på plass i det nye Regjeringskvartalet.

Den ene siden av «Kysmik» av Elise Storsveen. Kult.

Kunsten i det nye Regjeringskvartalet viser tydelig hvordan statens rolle har endret seg de siste 100 årene.

Anmeldelse Yngve Sikko
Foto Marte Gundersen

Det er andre gang, men jeg blir svimmel nå også. Det var ikke bare dagsformen. For å se hele Outi Pieskis «AAhKA», det stedsspesifikke verket som dekker hele den 51 meter høye veggen ved besøksinngangen til det nye Regjeringskvartalet, må man kaste hodet bakover slik at man nesten snubler.

«Pyramiderommet» er det første som møter de besøkende. Intensjonen med å plassere et samisk verk et så viktig sted i regjeringskvartalet, er forbilledlig. Problemet ligger i selve arkitekturen. Veggen skrår utover, og det er som om alt truer med å rase over en. Man føler seg liten og sårbar. For en velkomst!

Utenfra, spesielt på kveldstid, er «AAhKA» ikke verst. Heldigvis er det slik de fleste vil oppleve det.

I disse dager flytter rundt 2100 ansatte inn i Regjeringskvartalet i Oslo. Uten bomberom, men med omtrent 300 verk fra rundt 150 ulike kunstnere.

Det meste er gjenbruk. Picasso og Nesjars «Fiskerne» er montert på utsiden av A-blokken. Verket var før integrert i Y-blokken og hører på en måte ikke hjemme her lenger, noe som også er et åpenbart poeng ved monteringen. Men hele fingerspissfølelsen dette kunne ha uttrykt, forsvinner når også inngangspartiet under ser ut som det bare er limt på bygget i etterkant.

I 2013 ble Vanessa Baird-maleriet «To Everything There is a Season» avvist av helsedepartementet på grunn av 22. juli-assosiasjoner hos de ansatte - forvrengte figurer, flagrende ark.

Nå er det plassert i «samhandlingsstrøket» mellom de ulike departementene, sammen med to andre nesten seks meter høye Baird-verk.

I Høyblokken er korridorene fylt av arbeidere fra det modernistiske høydepunktet midt på 1900-tallet, med kunstnere som Inger Sitter, Jakob Weidemann og Gunnar S. Gundersen. Utvendig er bygget tilbakeført til sin opprinnelige stand fra 1958, ved at to påbygde etasjer er fjernet.

Innvendig er den pusset opp for å dekke moderne behov, og kunsten brukes på fint vis til å lage forbindelseslinjer bakover i tid.

I nybygg-korridorene henger kunstnere fra nyere tid som Hanne Borchgrevink, Marianne Heske, Tore Hansen, Pushwagner og Snorre Kyllingmark, for å nevne et tilfeldig utvalg. Men noe etterkrigstid er det også, med verk av for eksempel Ludvig Eikaas og Herman Hebler. Foruten en serie Munch-grafikk, er det derimot lite som trekker linjer bakover til tiden før andre verdenskrig.

Helt nye verk er hovedsakelig forbeholdt utearealene og inngangspartiene. Pieski er nevnt.

Lørdag

Kunstanmeldelse

Regjeringskvartalet

To vevsarbeider av Damien Ajavon viser et Oslo-kart satt sammen av fragmenter fra kart fra ulike epoker

I A-blokken henger to foto av Else Marie Hagen som får meg til å stoppe litt opp. De viser et velte pæretre som er kuttet opp og så lagt sammen igjen på gulvet i kunstnerens atelier.

Det fragmentariske er en tydelig rød tråd i alle de nye verkene.

Til D-blokken har Mari Slaattelid malt en frise av vimpler i ulike farger. Vimplene skal symbolisere tilhørighet, tilstedeværelse og uhytidelighet. Verket har så lite på hjertet, at det føles som en litt slapp utsmykning på en ungdomsskole.

Utenfor SMK henger verket «Kysmik» av Elise Storsveen. Det består av 150 ulike bånd som ligner blandinger av bunadsbelter og fotballskjerf, og har hentet tittelen fra en kjærlig rune-inskripsjon funnet på et bein.

Kult, og med nok dybde til at man hele tiden kan oppdage nye detaljer og betydninger.

Ved en annen inngang kan man se to vevsarbeider av Damien Ajavon som viser et Oslo-kart satt sammen av fragmenter fra kart fra ulike epoker, med skeiv symbolikk subtilt plassert rundt om. I bygulvet på Johan Nygaardsvolds plass (foran Høyblokken), finner man Jumana Mannas «Sebastia», som består av overskuddsstein hentet fra forskjellige deler av landet.

Staten som samlende kraft. Hvis man vil bruke kunsten i regjeringskvartalet som brekkstang til å forstå noe om samfunnet og hvordan statens rolle er endret de siste 100 årene, så får man til det.

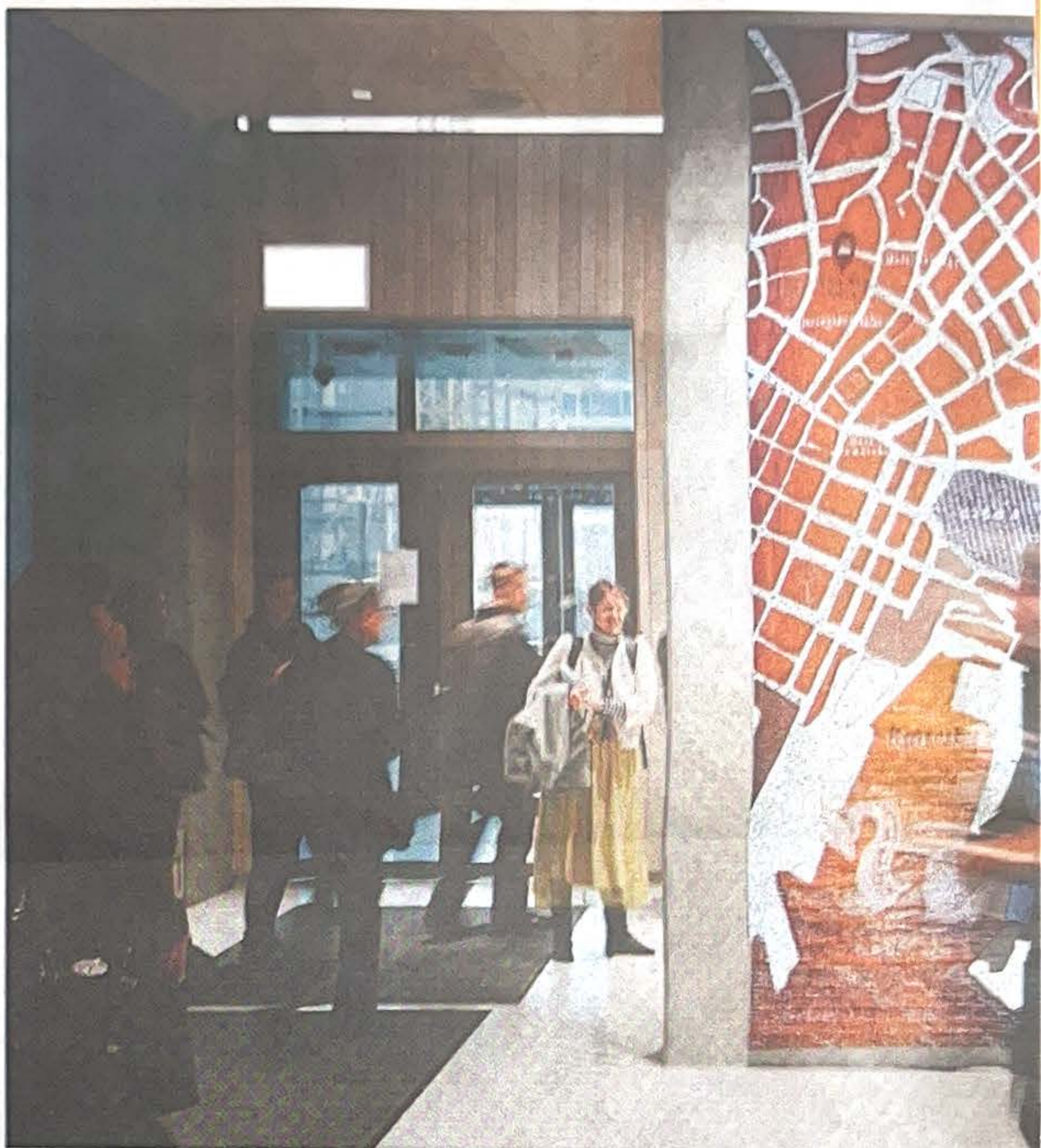
Henrik Bulls jugendbygg, kjent som G-blokken, ble tatt i bruk i 1906 og refererer til vikingtid, bonderomantikk og «autentisk» norsk materialbruk. Bygget som i dag huser finansdepartementet, var et uttrykk for tidens behov for å styrke den nasjonale identiteten i årene rundt unionsoppløsningen.

Den modernistiske kunsten som fyller Høyblokken, med Hannah Ryggens «Vi lever på en stjerne» i spissen, støttet opp ideen om fremgang og fremtidstro i en tid da staten lovet velferd og økonomisk vekst.

Samtidig representerer Viksjøs bruk av conglobetong, en dekorativ betong støpt med store og små steiner i ulike former og farger, statens rolle som samlende kraft.

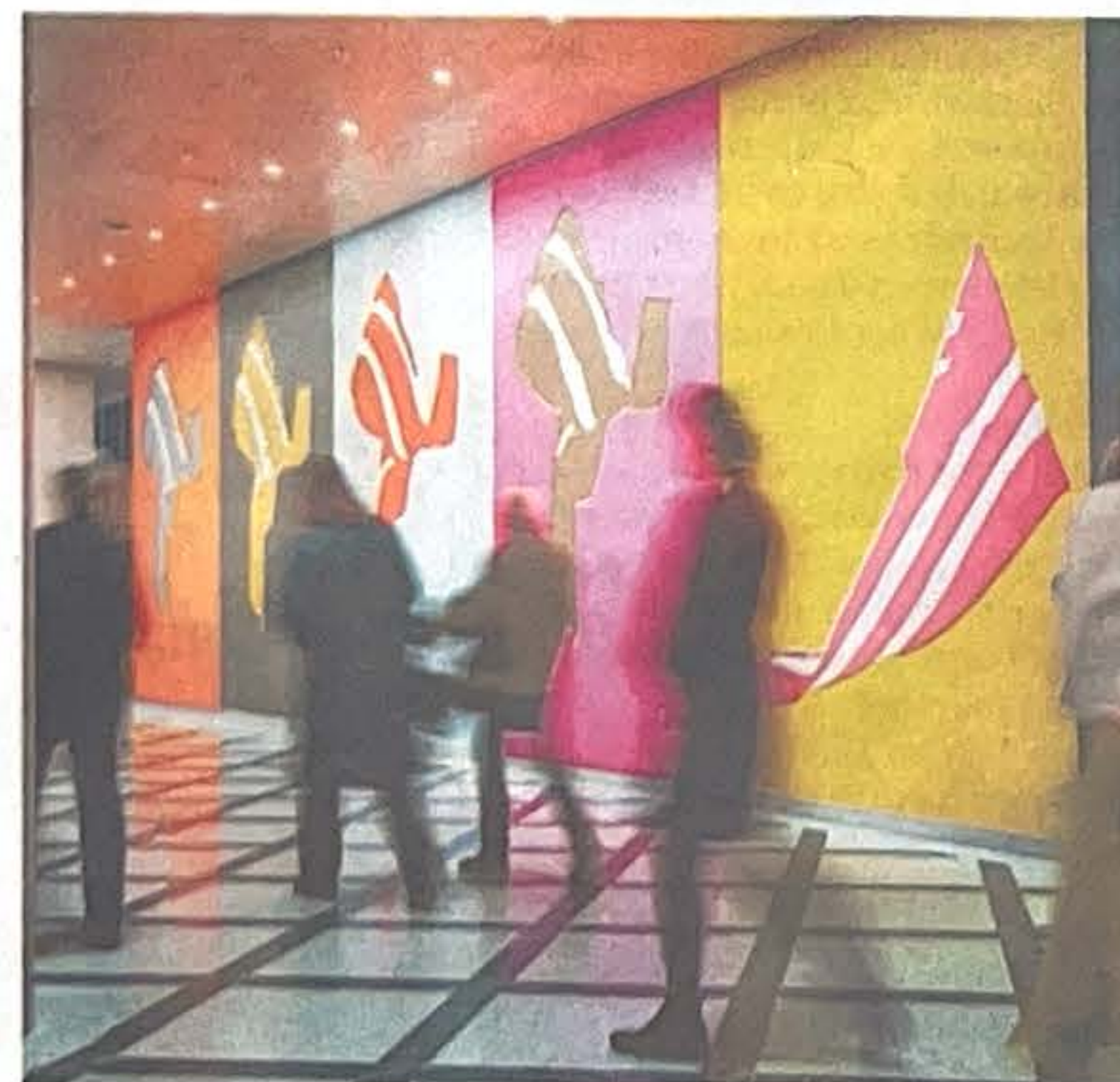
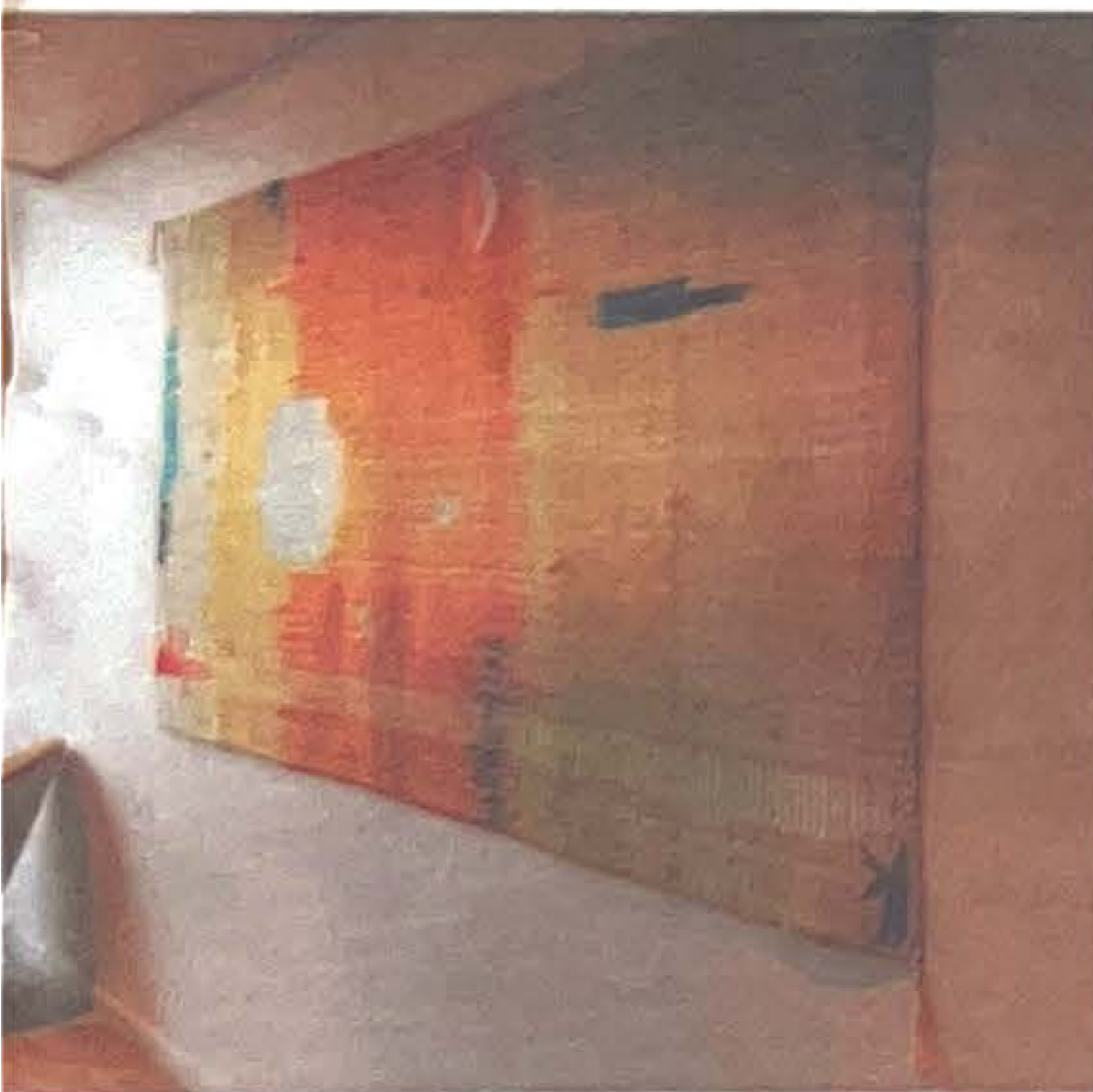
Siden har det norske mangfoldet bare økt. Derfor er det kanskje naturlig at kunsten i nybyggene understreker og videreutvikler dette siste aspektet ved det gamle Regjeringskvartalet.

Fremtidshåpet er det derimot dårligere med. Det er litt foruroligende når Regjeringskvartalet er bygd med et 300-årsperspektiv i tankene.

+ Otobong Nkangas verk som henger i det nye Regjeringskvartalet.

«Gul måne» av Carin Wessel.

Mari Slaattelids nye verk imponerer ikke vår anmelder helt.

Fakta

Det nye Regjeringskvartalet

Byggestart 2021: Trinn 1 ferdig nå

Byggherre: Statsbygg

Brutto bygningsareal: Ca. 125.000 kvadratmeter nybygg, ca. 33.000 kvadratmeter som rehabiliteres

Kunst: 300 kunstverk fra rundt 150 ulike kunstnere

Byggetrinn 1: Har en forventet sluttkostnad på 22,2 milliarder kroner (2,5 milliarder under opprinnelig budsjett)

Prosjekteringsgruppe: Team Urbis (består av Nordic Office of Architecture (hovedarkitekt) med Haptic Architects, Cowi, Rambøll, Aas-Jakobsen, Asplan Viak, Bjørbekk & Lindheim, SLA)

Åpnes offisielt mandag 13. april 2026

↔ Vevsarbeid av Damien Ajavon som viser et Oslo-kart. Verket vises på to vegger.

⊕ Else Marie Hagens foto av et vellet pæretre er et høydepunkt.

⊕ På plassen utenfor Høyblokken er Matias Faldbakkens nye minneverk nå under oppføring.

